

בש"פ 8206/21 - ידידיה אייל שבירו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8206/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקש:

ידידיה אייל שבירו

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש:

עו"ד יוסף רז

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בת"פ 31220-04-20 מבית משפט השלום נצרת לבית משפט השלום רחובות.
2. המבקש טוען כי הוא מתגורר ברחובות וכי הוא יתקשה להגיע לבית משפט השלום נצרת בשל המרחק הרב אשר מפריד את מקום מגוריו מבית משפט זה, ובעטיו של מצבו הבריאותי. עוד טוען המבקש כי בין הצדדים ישנן הסכמות לפיהן ההליך יסתיים בהפסקת הליכים וצו מרפאתי, ומשכך מתייגר בירור התיק, וכל שנותר הוא להציג את ההסכמות בין הצדדים בפני בית המשפט לצורך מתן החלטה בהתאם. על כן, לטענת המבקש, היות שלא תתקיימה הוכחות ולא יהיה צורך בשמיעת עדים, לא ייגרם כל נזק בהעברת התיק לרחובות.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, אמנם ישנן הסכמות בין הצדדים הממתינות להצגת בפני בית המשפט, אולם אם במעמד הדיון הנאשם לא יאשר את ההסכמות, יהיה על התיק להתברר במלואו. בתרחיש זה, לדידה, ישנה עדיפות שהבירור ייעשה בפני המותב הנוכחי, שבחן ומכיר את התיק, וזאת אף בשים לב למקום ביצוע העבירה, למקום מגוריה של המתלוננת ולמקום מושבה של היחידה החוקרת. עוד נטען כי לאור הוראת סעיף 78(ג), לא ניתן יהיה להעביר את התיק בחזרה לבית משפט השלום נצרת, אם יתעורר צורך בבירור מעמיק שלו. כמו כן מדגישה המשיבה כי אם תתקבלנה ההסכמות, מדובר בדיון אחד בלבד אליו נדרש המבקש להגיע.

4. סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי, [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם". הוזה אומר: התביעה זכאית להגיש את כתב האישום לבית משפט שבאזור שיפוטו נעברה העבירה המיוחסת לנאשם. כלל זה מהווה נקודת המוצא לדיון בבקשת ההעברה, שכן הוא מקים חזקה כי בית המשפט המוסמך שאליו הגישה התביעה את כתב האישום הוא הפורום הנכון לניהול המשפט מבחינת כל הנוגעים בדבר: הנאשם, התביעה והעדים. ואכן, ניהול המשפט בסמוך למקום ביצוע העבירה מקל לרוב על ניהול פרשת ההוכחות (ראו: בש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי, פ"ד נט(4) 229 (2005)). חזקה זו, כמובן, איננה חלוטה, שכן סעיף 78 לחוק בתי המשפט מסמיכו להעביר את מקום ההתדיינות מבית משפט אחד למשנהו במקרים מיוחדים (ראו: בש"פ 1379/15 יהודאי נ' עיריית ירושלים (23.3.2015)). בהפעילנו סמכות זו, שוקלים אנו בראש ובראשונה את מאזן הנוחות של בעלי הדין והעדים. נטל השכנוע הרובץ על מבקש ההעברה אינו קל: כדי להרימו, על מבקש ההעברה לשכנענו כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדיון (ראו: בש"פ 1116/04 ברידיצ'בסקי נ' מדינת ישראל (8.2.2004); בש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל (22.2.2011) (להלן: בש"פ 1085/11)).

5. סבורני כי המבקש לא הרים את הנטל המוטל עליו. הקושי שעליו הוא מצביע, על אף שאין להקל בו ראש, אין בו כדי להטות את מאזן הנוחות לטובת בירור ההליך בבית משפט השלום רחובות. זאת, בשים לב לכך שייתכן כי התיק ידרוש בסופו של דבר ניהול הוכחות; לכך שמספר דיונים בתיק כבר התקיימו בפני המותב הנוכחי, אשר מכיר את התיק והתעמק בו; ולכך שבתרחיש בו ההסכמות תתקבלנה, ההכבדה על המבקש לא תהיה משמעותית.

6. לזאת אוסיף כי העברת מקום הדיון בתיק הנ"ל טעונה הסכמת המותב אשר דן בתיק, כאמור בסעיף 78(א) סיפא לחוק בתי המשפט.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' בטבת התשפ"ב (7.12.2021).

ש ו פ ט